

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia 17. Illudunt impij conuiuæ Ioannis capiti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Hæret enim memori sub corde cruenta securis,
 Ex animique animus spirat ob ore minas.
 Ut semel admissum circa præcordia crimen
 Hæserit; hæc semper dente tenace fodit.
 Inque dies sceleris semper succrescit imago
 Maior, & hinc plures pascit iniusta faces.
 (a) Fulvia Antony vxor Ciceronis caput acubus
 confixit, è Fulvia iam facta Furia.

Elegia 17.

 Illudunt impij coniugæ Ioannis
 capiti.

I Sacis Alecto crudis an credimus ipsum
 Nunc oculis haurit, quod tulit ense caput.
 Quin & Rex auido vorat improbus heluc hiatu.
 Laurus homo! tali cui dape victa fames.
 Quot Bacchus, Bacchiq̄ue comes Cypris euomit iras!
 Quotque parit mortes si lupa iuncta a lupo est!
 Sydereum caput in stygijs fera victima monstribus,
 Torua cruentanda lance quod visa vorat.
 Ah iacet, ad ludos, & ad orgia plena furoris,
 Euantesque lyras, carnificesque choros,
 Eximium caput ergo virum, caput altius astris,
 Lusus erit, rapidis ceu pila versa notis?
 Impia iam trunco quis non canit ecyma vati,
 Impia quæ sacrum despuit ore caput!
 Quis non hinc teneras atro sale perfricat aures,
 Momus vbi falso spargit ab ore iocos!
 Sannio quot tremulis hinc vndat, & inde cachinnos
 Faucibus! hæc vatis mors cui risus erat.
 Scurra procax cui non id scurræ oggannit in aurem!
 Liber vbi manat, libera lingua float.
 Nec satis est vatem sædis illudere sannis,
 Miscet adhuc spurcis posthuma tela probris.
 Ah! sine voce caput crudeli lancinat ictu.
 At scelus hoc refugis Cinthia pallet equis.

Forſan

Forſan vt ad diram tum ſtabat Adraſtia menſam;
 Vidit vt hæc, toruo tale quid ore fremit:
 Hoc fode Mæcha caput non ſunt ea vulnera vatiſ,
 Sed tua; te vatiſ cæca ſub ore fodis.

(a) *Ocyra canit. Prouerb. id eſt diras canit. hinc
 Perſius: Diſcincto canit ocyma verna.*

Elegia 18.

**Ioannis viuus & mortuus Herodis
 parricidium deteſtatur.**

Opprimis innocuam funeſta nocte lucernam:
 Scilicet inceſtas arguit illa faces.
 Hinc acuit diram vatiſ pia cura ſecurim,
 Purus amor fœdi damnat amoris opus.
 Te pudet inde tuo breuis hæret in aure pudoriſ
 Aura, memor vatiſ ſermo pudere mouet,
 Aſt agni vox blanda lupam ſibi neſcia gignit.
 Et ſibi Tiſiphonem iam Charis alba parit.
 Hinc vatiſ tuus ardet amor, furor inde Megeræ.
 Ille iubet ſoluâs; hic noua vincla ſtruit.
 Ocyûs haud æquas Rex impie frange catenas.
 Fregeris, ipſe graui compede liber eris.
 Sed furit inſanæ vox omniſ & vna Megeræ,
 Quâ non ſit Stigijs ſeuior vlla vadis.
 Neſte pedes; auidoque rerum caput emete ferro,
 Non dabit è ſanctis libera iura ſuis.
 Anne putas pedicis quia vinctus obhæret ahenis
 Peſ; etiam vincto vox pede vincta ſilet?
 Hoc magis apta loqui eſt, quod ſi caput emetat enſis;
 Ceu noua lingua, volent cætera membra queri,
 Quin etiam nec voce caret Vox cædua trunco
 Peſtore: iam ſanguis vocis hic inſtar erit.
 Sin autem ſileat; non tam de frigore lethi
 Os ſilet; ac flammiſ leno ſceleſte tuiſ

Flagitijsque